

سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ

بِسْمِ اللَّهِ خُودَا الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ٲهوپه‌ری میهره‌بان و به به‌زی (ناوِکی پیرۆزی خودایه) ٲهوپه‌ری به‌خشنده (ناوِکی پیرۆزی خودایه)

أَحْسَبَ (وايان زانیووه و وایان داناوه) النَّاسُ خەلک **أَنْ** کهوا **يَتْرُكُوا** وازیان لیبهینری **أَنْ** که **يَقُولُوا** بلین **أَمَّا** پرومان هینا

وَهُمْ يُتْرَكُونَ لَا يُفْتَنُونَ تاقینا کریڻه وه (۲) وَلَقَدْ (سویند به خودا) وبه دنیایا فِتْنًا نَیْمه تاقیمان کړدو ته وه الدِّینَ ئه وانه ی من له

قَلِيلُهُمْ بِشِيَانِ بَوون فَيَعْلَمَنَّ جَا بِيْگومان -دهزانيْت و دهناسيْت اللهُ -خودا الَّذِيْنَ تَهوانهِيْ صَدَقُوا راسْتيانكردوه

وَلْيَعْلَمَنَّ وَ به دُنْیایی ده شَرائیتِ الْكَادِبِينَ (کین) دروْزَنه کان (۳) اُمّ یان حَسْبَ وایان داناوه الذِّینَ ئه وانهی یَعْمَلُونَ ئه نجام ده دهن

السَّيِّئَاتِ کار و کرده‌وه خرابه‌کان **أَنْ** که **يَسْبِقُونَا** ده‌ستمان پیدان نه‌گات **سَاءَ** خرابترین شته

مَا يَحْكُمُونَ ٥ ٤ (٤) مَنْ تَهْوَى كَانَ لَهُ رَابِدٌ وَوَدَا... بَوَّه يَرْجُو ٥ تَوَمَّيْدٌ وَهَيَوَايَ هَهَبُو بِهِ

لِقَاءِ گه‌یشتن به دیداری **اللّٰه** خودا **فَإِنَّ** ئەو‌ه به‌دنیای **أَجَلَ** کاتی دیاریکراوی **اللّٰه** خودا **لَا تَ** هه‌رهاتوو **وَهُوَ** وه‌ر ئەو‌یش

السَّمِيعُ ته‌واو بیسه‌ری الْعَلِیمُ ته‌واو زانایه (۵) وَمَنْ و هه‌ر که‌سی جَاهِدْ جیهاد وکۆششی کردوه فَإِنَّمَا ئه‌وه هه‌ر يُجَاهِدْ جیهاد ده‌کات

ج **لِنَفْسِهِ** بۆ خۆی **إِنَّ** (به‌راستی) **اللَّهُ** خودا **لَغَنِيٌّ** ده‌وله‌مه‌نده و بى‌نيازه **عَنِ** له **الْعَالَمِينَ** گشت جیهانیان **(۶)** **وَالَّذِينَ** ئه‌وانه‌ی

آمَنُوا بروایان هیناوه وَعَمِلُوا وکردویانه الصَّالِحَاتِ (کاره) چاکه کان لَنُكَفِّرَنَّ به دُنْیَايِ چاوپوْشی ده که ین عَنْهُمْ لَیْیَان

سَيِّئَاتِهِمْ (له) تاوان و خراپه کانیان وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ و بیگومان پاداشیان ددهدینهوه أَحْسَنَ چاکترینی الَّذِي ئه‌وهی کَانُوا يَعْمَلُونَ ده‌یانکرد.

(۷) **وَوَصَّيْنَا** و ئیمه وهسیه تمانکردوه بو **الْإِنْسَانَ** مروؤف **بِأَلَدَيْهِ** ده باره ی هه ردوو باوانی

حُسْنًا به چاکي وچاکه کردن بۆ ههردوو باواني (دایک باوکی) ^{مێ}وَان و ئه‌گهر جَاهِدَاكَ کۆششیان کرد و زۆریان کرد لێت

لِتُشْرِكَ تَا شەریک وهاوەل دانێی بۆم مَاشَتِیک که لَیْسَ نیه لَک بۆتۆ بێ دەربارەى ئەو شتە عِلْمٌ (هیچ) زانستى

فَلَا تُطْعِمُهُمَا ئەوێ گۆڕایەلیان مەکه ^جإِلَيَّ هەر بۆلای منه مَرْجِعُكُمْ گەڕانەوێتان فَأَنْتُمْ ئەوسا خەبەرتان پێدەدەم بِمَا دەربارەى ئەوێ

كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ دەتانکرد (۸) وَالَّذِينَ و ئەوانەى آمَنُوا بڕاویان وَعَمِلُوا وکردیان الصَّالِحَاتِ چاکەکان

لُدْخَلْنَهُمْ ئەوێ بەدُنیاى هەر ئەیانخەینە فِي ناو الصَّالِحِينَ چاکان (۹) وَمِنْ و (هەیه) لەناو النَّاسِ خەلکان

مَنْ ئەوێ (کەسانیک) يَقُولُ دەلی آَمَنَّا بڕوامان هینا بِاللَّهِ بەخودا فَإِذَا جَا كَاتِي أُودِي ئەزیت و ئازار درا فِي (لەڕێ) اللّهِ خودا

جَعَلَ -دادەنى فِتْنَةً -تاقیکردنەوێ و بەلای النَّاسِ خەلک كَعَذَابٍ وەك عەزاب و ئەشکەنجەى اللّهِ خودا وَلَئِنْ و ئەگەر جَاءَ هَات

نَصْرٌ سەرخستەن و سەركەوتن مِّنْ لَهِ رَبِّكَ پەروەردیگارتەوێ لَيَقُولَنَّ ئەوێ زۆر بەدُنیاى دەلێت إِنَّا ئِیمه كُنَّا لەرابردوودا (-بووین)

مَعَكُمْ -لەگەڵ ئێوێ أَوَلَيْسَ اللّهُ بِأَعْلَمَ باشە خودا خۆی زانتر نییه؟ بِمَا بەوێ فِي لەناو صُدُورِ سینگى الْعَالَمِينَ هەموو جیهانیانە

(۱۰) وَلَيَعْلَنَنَّ و بەدُنیاى -دەزانیت اللّهُ -خودا الَّذِينَ ئەوانەى آمَنُوا بڕویان هیناوه وَلَيَعْلَنَنَّ و بەدُنیاى هەر دەشرانیت (کێن)

الْمُنَافِقِينَ موناڤیق و دوو ڕووەکان (۱۱) وَقَالَ و -گوتیان الَّذِينَ -ئەوانەى كَفَرُوا بڕویان نەهیناوه کوفریان کردوێ لِلَّذِينَ بەوانەى

آمَنُوا بڕویان هیناوه: اتَّبِعُوا ئێوێ بکەونه دووای سَبِيلَنَا ڕیگای ئێمە وَلَنَحْمِلَنَّ و با هەلگرین خَطَايَاكُمْ تاوانەکانتان ،

وَمَا هُمْ وَئەوان - بِحَامِلِينَ هەلگر -نێن مِّنْ لَهِ خَطَايَاهُمْ تاوانەکانیان مِّنْ لَهِ شَيْءٍ هێچ شتیکی ، إِنَّهُمْ بەراستی ئەوان

لَكَاذِبُونَ هەر درۆزنن (۱۲) وَلَيَحْمِلُنَّ و بیگومان ئەوان هەرەلەندەگرن أَثْقَالَهُمْ بارى قورسى خۆیان وَأَثْقَالًا و بارى قورسى تر

مَعَ لَهِ گەل أَثْقَالَهُمْ بارى قورسى خۆیان وَلَيُسْأَلُنَّ و بەدُنیاى هەرلێیان دپرسێتەوێ يَوْمَ ڕۆژى الْقِيَامَةِ قیامەت عَمَّا لَهِ

كَانُوا يَفْتَرُونَ درۆ و دەلەسەى ئەوان هەلێاندەبەست (۱۳) وَلَقَدْ بەدُنیاى و بە تەحقیق أَرْسَلْنَا ناردمان نُوحًا نوح إِلَى بۆ

قَوْمِهِ قەومەکەى فَلَبِثَ جَا مایەوێ فِیْهِمْ لەناویان أَلْفَ هەزار سَنَةٍ سَالٍ إِلَّا جگە لَهِ خَمْسِينَ پەنجا عَامًا سَالٍ فَأَخَذَهُمْ ئەوسا -

الطُّوفَانُ زریان و توفانه که - راپیچان و بردنی وَهُمْ (له‌حالی) ئەوان ظَالِمُونَ سته‌مکار بوون (١٤) فَأَنْجَيْنَاهُ جا پرگارمان کرد

وَأَصْحَابَ لَهُ گەل ھاوړییانی السَّفِينَةِ کەشتیه که وَجَعَلْنَاهَا و کردمانه آيَةً به‌لگه و نیشانه‌یه‌کی گه‌وره لِّلْعَالَمِينَ بۆ جیهانیان (١٥)

وَإِبْرَاهِيمَ (و باس بکه) ئیبراهیم إِذْ کاتێ قَالَ گوئی لِقَوْمِهِ به قه‌مه‌که‌ی: اعْبُدُوا بپه‌رستن اللّٰهَ خودا

وَاتَّقُوهُ و پارێزکار بن و بترسن لَیْ ذَلِكُمْ ئەوه‌یان خَيْرٌ چاکتره لَكُمْ بۆتان إِنْ ئەگەر کُنْتُمْ تَعْلَمُونَ بتانزانیبوا (١٦) إِنَّمَا -

تَعْبُدُونَ ئەوه‌ی ده‌یپه‌رستن مِنْ دُونِ جگه له اللّٰه خودا - هه‌ر ته‌نها أَوْثَانًا بت و په‌یکه‌رانیکن وَتَخْلُقُونَ و -

إِنْفَاكًا بوختان و درۆ - پێک دێنن و دروست ده‌که‌ن ، إِنْ به‌دُنیا‌یِ الَّذِينَ ئەوانه‌ی تَعْبُدُونَ ده‌یپه‌رستن مِنْ له دُونِ غه‌یری

اللّٰه خودا لَا يَمْلِكُونَ نیه‌تیا‌ن و له‌ده‌ستیا‌ن نیه لَكُمْ بۆتان رِزْقًا (هیچ) ریزق و رۆزیه‌ک فَابْتَغُوا جا - عِنْدَ (ته‌نها) لای

اللّٰه خودا - داوا بکه‌ن الرِّزْقَ رزق و رۆزی وَاعْبُدُوهُ و بیپه‌رستن وَاشْكُرُوا و شوکرانه‌بژیری - لَهُ بۆ ئەو - بکه‌ن ، إِلَيْهِ (هه‌ر) بۆلای ئەو

تَرْجِعُونَ ده‌گه‌ڕێنه‌وه (١٧) وَإِنْ و ئەگەر تُكْذِبُوا به‌درۆ دانێن و باوه‌ڕ نه‌که‌ن فَقَدْ ئەوه به‌دُنیا‌یِ و به‌ته‌حقیق

كَذَّبَ به‌درۆیا‌ن دانا (و‌بروایان نه‌کرد) أُمُّ گه‌لانی‌ک مِّنْ له قَبْلُكُمْ پێش ئێوه وَمَا و - عَلَى له‌سه‌ر الرِّسُولِ په‌یامبه‌ر - شتێ نیه

إِلَّا جگه له الْبَلَاغُ ڤاگه‌یاندنِ الْمُنِینُ دیا‌ر و ئاشکرا (١٨) أَوْلَمْ يَرَوْا ئایا نه‌یا‌ن بینیه کَيْفَ چۆن یُدِیْ - اللّٰه خودا

اَخْلَقَ به‌دیپه‌نراوان و خه‌لق کردن - سه‌ره‌تا ده‌ست پێده‌کات ثُمَّ پاشان يُعِيدُهُ دووباره‌ی ده‌کاته‌وه ، إِنْ به‌دُنیا‌یِ ذَلِكَ ئەوه

عَلَى له‌سه‌ر (له‌بۆ) اللّٰه خودا یَسِيرُ زۆر ئاسانه (١٩) قُلْ بَلَى سِيرُوا وه‌رێکه‌ون و بگه‌ڕێن فِي له الْأَرْضِ زه‌وی دا

فَانْظُرُوا جا سه‌یر بکه‌ن کَيْفَ چۆن بَدَأَ سه‌ره‌تا ده‌ستپێکرد (سه‌ره‌تا دروستی کرد) اَخْلَقَ خه‌لق کردن و دروستکردن (به‌دیپه‌نراوه‌کان)

ثُمَّ پاشان اللّٰه خودا يُنْشِئُ پێکه‌ده‌هینیت و دروستده‌کات النَّشْأَةَ پێکه‌یتیا‌ن و دروستکردنی الْآخِرَةَ دوا‌یِ ، إِنْ بێگومان اللّٰه خودا

عَلَى له‌سه‌ر كُلِّ هه‌موو شَيْءٍ شتێک قَدِيرٌ تواناداره (٢٠) يُعَذِّبُ ئازار و ئه‌شکه‌نجه ده‌دات مَنْ ئەوه‌ی یَشَاءُ بیه‌وێت

وَيَرْحَمُ و به‌زهی دیت و رحم ده‌کات به مَنْ ئه‌وهی یَشَاءُ^ط بیه‌ویت وَإِلَيْهِ (هەر) بۆلای ئه‌ویش تُقْلَبُونَ (ده‌گێردێته‌وه) (٢١)

وَمَا أَنْتُمْ و ئیوه- بِمُعْجِزِينَ ده‌سته‌وه‌سانکه‌ر-نینه فِي له الْأَرْضِ زه‌مین وَلَا وَه فِي له السَّمَاءِ^ط ئاسمانیش وَمَا لَكُمْ و نیتانه

مَنْ دُونَ جگه له اللَّهِ خودا مِنْ وَلِيٍّ (هیچ) دۆستیک وَلَا وَه نَصِيرٍ (هیچ) پشتیوان و سه‌رخه‌ریکیش (٢٢) وَالَّذِينَ و ئه‌وانه‌ی

كَفَرُوا برۆیان نه‌هێناوه و کوفریانکردوه بآيَاتِ به ئایات و نیشانه دياره‌کانی اللَّهِ خودا وَلِقَائِهِ و گه‌یشتن به دیداری

أُولَئِكَ (ئا) ئه‌وانه یَسُوءُوا بَنِي هِیوَا و بَنِ ئومید بوون مِنْ له رَحْمَتِي میهره‌بانی و به‌زه‌ییم وَأُولَئِكَ و ئه‌وانه لَهُمْ بۆیان هه‌یه

عَذَابٌ عه‌زاب و ئه‌شکه‌نجه‌یه‌کی أَلِيمٌ زۆر به ئازار (٢٣) فَمَا كَانَ جَا - جَوَابٌ وه‌لامی قَوْمِهِ گه‌له‌که‌ی - چ نه‌بوو

إِلَّا أَنْ ئه‌ونده نه‌بێ که قَالُوا گوێیان اقْتُلُوهُ بیکوژن أَوْ يَان حَرِّقُوهُ (به‌ دژواری) بیسووتێنن فَأَنْجَاهُ ئه‌وسا - اللَّهُ خودا - پزگاریکرد

مَنْ له النَّارِ^ع ئاگر، إِنَّ به‌راستی فِي ذَلِكَ له‌وه‌دا (هه‌یه) لآيَاتٍ چه‌ندین نیشانه‌و و به‌لگه‌ی گه‌وره لِقَوْمٍ بۆ خه‌لکیک

يُؤْمِنُونَ برۆابه‌یتن (٢٤) وَقَالَ وه‌گوێی إِنَّمَا به‌دنیایی ئه‌وه‌ی- اتَّخَذْتُمْ ئیوه داتانه‌وه بۆخۆتان (وده‌یه‌رستن) مَنْ دُونَ جگه له

اللَّهُ خودا أَوْثَانًا چه‌ند بت و په‌یکه‌ریکن-ههر مَوَدَّةً بۆ په‌یوه‌ندی و خو‌شه‌ویستی بَيْنَكُمْ نیتوان خۆتانه فِي له الْحَيَاةِ ژیانی

الدُّنْيَا^ط دونیادا ثُمَّ پاشان یَوْمَ رَوَى الْقِيَامَةِ هه‌لسانه‌وه (و زیندوووبونه‌وه) يَكْفُرُ کوفر ده‌کا بَعْضُكُمْ هه‌ندیکتان

بِبَعْضٍ به هه‌ندیکی تران وَلَيَعْنُ و نه‌فره‌ت و له‌عنه‌ت ده‌کا بَعْضُكُمْ هه‌ندیکتان بَعْضًا له هه‌ندیکی تران وَمَا أَوْكُرُ و شوێن و په‌ناگه‌تان

النَّارِ ئاگره وَمَا لَكُمْ و نیتانه مِنْ (هیچ) نَاصِرِينَ پشتیوانان و سه‌رخه‌رائیک (٢٥) فَاَمَنْ لَهُ جَا برۆای پێ کرد و به‌دوای که‌وت

لُوط لوط وَقَالَ و گوێی إِنِّي به‌دنیایی من مُهَاجِرٌ کۆچکه‌رم إِلَى بۆلای رَبِّي^ط په‌روه‌ردیگارم إِنَّهُ هُوَ به‌راستی ههر ئه‌وه

الْعَزِيزُ ده‌سه‌لاتداری الْحَكِيمُ کارله‌جی (٢٦) وَوَهَبْنَا و به‌خشیمان لَهُ ییٰ إِسْحَاقَ ئیسحاق وَيَعْقُوبَ و یه‌عقوب وَجَعَلْنَا و -

فِي (ههر) له‌ناو ذُرِّيَّتِهِ نه‌وه‌کانی-مان دانا النُّبُوَّةَ پیغه‌مبه‌رایه‌تی وَالْكِتَابَ و کیتاب (نامه ئاسمانیه‌کان) وَآتَيْنَاهُ و دامان ییٰ

أَجْرُهُ بِأَدَاةٍ خَوَى فِي لَهُ الدُّنْيَا دُونِهَا وَإِنَّهُ وَبِهِ دَلْنِيَابِي تَهْوِش فِي لَهُ الْآخِرَةِ رَوْزِي دَوَابِي مَنِ هَهُر لَهُ

الصَّالِحِينَ (كۆمه لی) چاكانه (۲۷) وَلُوطًا وَبَاسِي لُوطُ بَكِه إِذْ كَاتِي قَالَ - لِقَوْمِهِ بِهِ گَه لَه كَهِي - گوت: إِنَّكُمْ بِهِ رَاسَتِي تِيوَه

لَتَأْتُونَ هَهُر دَيْنَه كَرْدَنِي الْفَاحِشَةَ تَاوَانِي تَهْوِپَر قِيْزَه وَهَن مَّا سَبَقَكُمْ پَنِشْتَان نَه كَه وَتَوَه بِهَا لِي مِّنْ أَحَدٍ (هِيچ) كَه سَيِّك مِّنْ لَهُ

الْعَالَمِينَ هَهُمُو جِيهَان (۲۸) أَتَيْكُمْ تَه وَبِهِ رَاسَتِي تِيوَه لَتَأْتُونَ هَهُر دَيْنَه الرِّجَالُ پِيَاوَان وَتَقْطَعُونَ وَ - السَّبِيلَ رِي - دَه گَرَن

وَتَأْتُونَ وَ دَيْن (و دَه كَهَن) فِي لَهُ نَاو نَادِيكُمْ نَادِيَه كَانْتَان الْمُنْكَرُ (تَه وَهِي كَارِي) نَا شِيَاوَه ، فَمَا كَانَ جَا چ نَه بُوو جَوَابَ وَهَلَامِي

قَوْمِهِ قَه وَمَه كَهِي إِلَّا تَه وَهَنَه بِي أَنْ كَه قَالُوا گوتِيَان ائْتِنَا دَه بَوْمَان بَهِيْنَه بِعَذَابٍ عَه زَاب وَ تَه شَكَه نَجَهِي اللَّهُ خُودَا إِنْ تَه گَهَر

كُنْتُ - مِّنْ لَهُ الصَّادِقِينَ رَاسَتِگُويَان - بُووي (۲۹) قَالَ گوتِي رَبِّ بَه رَوَه رَدِي گَارَه انْصُرْنِي سَه رَم بَخَه عَلَيَّ بَه سَهَر

الْقَوْمِ تَه وَ قَه وَمَهِي الْمُفْسِدِينَ خِرَابَه كَارَن (۳۰) وَلَمَّا جَا كَاتِيكَ جَاءَتْ - رُسُلُنَا پَه يَامَبَه رَانْمَان (فَرِيْشْتَه كَان) - هِيْنِيَايَان بُو

إِبْرَاهِيمَ ثِيْرَاهِيْم بِالْبَشَرِيْ مَرْگِيْنِي قَالُوا گوتِيَان إِنَّا بَه دَلْنِيَابِي تِيْمَه مُهْلِكُو لَه نَاوَبَه رِي أَهْلٍ (خَه لَكِي) هَذِهِ تَه وَ الْقَرْيَةَ دِيْيهِيْن

إِنَّ بَه رَاسَتِي أَهْلَهَا (خَه لَكَه كَهِي) كَانُوا - ظَالِمِينَ سَتَه مَكَار - بُوون (۳۱) قَالَ (ثِيْرَاهِيْم) گوتِي إِنَّ فِيْهَا بَه دَلْنِيَابِي (دِيْيه كَه) تِيْدِيَايَه

لُوطًا لُوطُ قَالُوا گوتِيَان نَحْنُ تِيْمَه أَعْلَمُ زَانَاتَرِيْن مِّنْ بَه وَهِي فِيْهَا لَه وَتِيَه لَنُنَجِّيْنَهُ دَلْنِيَايَه هَهُر رِزْگَارِي دَه كَهِيْن

وَأَهْلَهُ لَه گَه ل كَهَس وَ كَارِي إِلَّا جَغَه لَهُ أَمْرَاتُهُ ژْنَه كَهِي كَانَتْ تَه وَ - مِّنْ لَهُ

الْغَابِرِينَ بَه جِيْمَاوَه كَان (رِزْگَار نَه كِرَاوَان وَ لَه نَاوُچَوَان) - (بُوو) (۳۲) وَلَمَّا وَ كَاتِي أَنْ كَه جَاءَتْ -

رُسُلُنَا رَاسْپَارْدَه كَانْمَان (فَرِيْشْتَه كَان) - هَاتْنَه لَای لُوطًا لُوطُ سِيءَ بَارِي خِرَآپ بُوو وَ شَلَه ژَا بِيْهَم پِيْيَان وَضَاقَ - بِيْهَم --

ذَرَعًا وَ بَالِي - تَه نَگ بُوو -- پِيْيَان وَقَالُوا وَگوتِيَان لَا تَخَفْ مَه تَرَسَه وَلَا تَحْزَنْ وَ خَه مَه خُو إِنَّا دَلْنِيَايَه تِيْمَه

مُنْجُوكَ (رِزْگَارْت دَه كَهِيْن) وَأَهْلَكَ لَه گَه ل كَهَس وَ كَارَه كَهْت إِلَّا جَغَه لَهُ أَمْرَاتُكَ ژْنَه كَهْت كَانَتْ تَه وَ - مِّنْ لَهُ

الْغَابِرِينَ به جیمایان (له ناوچوان) (-بوو) (۳۳) إِنَّا به دلتیای ئیمه مُنْزِلُونَ - عَلَى بۆ سه ر أَهْلٍ خه لکی هَذِهِ ئه م

الْقَرْيَةِ دئیِه - دابه زینه ری رَجْزًا سزا و به لایه کین مِّنْ له السَّمَاءِ ئاسمانه وه بِمَا به هُوَی ئه وهی

كَانُوا يَفْسُقُونَ (له ری) ده رده چوون و فاسیق ده بوون (۳۴) وَلَقَدْ به ته حقیق و بیگومان تَرَكْنَا به جیمان هیشت مِّنْهَا لِي

آيَةً نیشانه یه کی گه وره ی يِّنَةً ديار و ئاشکرا (بییته په ند) لِقَوْمٍ بۆ قه ومیک يَعْقِلُونَ تیبگه ن و هوش بکه ن (۳۵) وَإِلَى و (ناردمان) بۆ

مَدِينٍ مه دیه ن أَخَاهُمْ براکه یان شُعَيْبًا شوعه یب فَقَالَ ئه وه بوو گوئی يَا ئه ی قَوْمٍ گهل وهۆزه که م اعْبُدُوا بپه رستن اللّٰهَ خودا

وَارْجُوا و هیواو ئامانجتان - الْيَوْمَ رۆزی الْآخِرِ دواپی -بیت وَلَا تَعْتَوْا و - فِي له الْأَرْضِ زه وی

مُفْسِدِينَ خرابه کارانه - فه ساد و خرابه کاری بلامه که نه وه (مل له خرابه کاری مه نین) (۳۶) فَكَذَّبُوهُ جا ئه وان به درۆیان دانا ،

فَأَخَذَتْهُمْ ئیتر راپیچیکردن الرَّجْفَةَ راهه ژینه ره که فَأَصْبَحُوا جا - فِي له دَارِهِمْ خانوه کانیان

جَاثِمِينَ له سه ر چۆک و سینگ که وته (ومردوو) -بوون (۳۷) وَعَادًا و (باس بکه باسی) عاد وَثَمُودَ و ئه مود

وَقَدْ و بیگومان و به ته حقیق تَبَيَّنَ رۆن بووه وه لَكُمْ بۆتان مِّنْ له مَسَاكِينِهِمْ مَّالٌ و شوئین نیشته جیبوونیان ، وَزَيْنَ و رازاندیه وه

لَهُمْ بۆیان الشَّيْطَانُ شه یتان أَعْمَاهُمْ کاره کانیان فَصَدَّهُمْ ئه و بوو - عَنِ له السَّبِيلِ ری (ی حه ق) - به ره به ستی لیکردن و لایدان

وَكَانُوا و ئه وان - مُسْتَبْصِرِينَ خۆبه تیگه یشتوو دانهری ته واو -بوون (۳۸) وَقَارُونَ و (باس بکه باسی) قارون وَفِرْعَوْنَ و فیرعه ون

وَهَامَانَ و هاما ن وَلَقَدْ به ته حقیق و بیگومان جَاءَهُمْ بۆیانی هیئا - مُوسَى موسا بِالْبَيِّنَاتِ به لگه دیار و رۆنه کان

فَاسْتَكْبَرُوا جا ئه وان خۆیان به گه وره دانا وته که بوریا نکرد فِي له الْأَرْضِ زه وی وَمَا كَانُوا و - سَابِقِينَ پيشکه وته وده ربازیوو - نه بوون

(۳۹) فَكَلَّا جا هه ریه کیک و دهسته یه ک له وانمان أَخَذْنَا گرت و راپیچکرد بِذَنبِهِ به تاوانه که ی فَنِمْنَمُ ئیتر له وان هه بوو مِّنْ ئه وه ی

أَرْسَلْنَا - عَلَيْهِ -- حَاصِبًا باو و به ردیکمان -نارد (بارانده) -- سه ری وَمِنْهُمْ و هه بو له وان مِّنْ ئه وه ی أَخَذَتْهُ -

الصَّيْحَةُ گرمه و شریقه - گرتی وراپیچیکرد وَمِنْهُمْ و هه‌بو له‌وان مَنْ ئه‌وهی خَسَفْنَا - به --

الأَرْضُ زهوی مان -- بهو - پرووچواند (له عاردمان برده خوار) وَمِنْهُمْ و هه‌شبوو له‌وان مَنْ ئه‌وهی

أَغْرَقْنَا ژیڕ ئاومان خست و خنکاندمان وَمَا كَانَ جَاوَهَنه‌بیت اللهُ خودا لِيُظْلِمَهُمْ سته‌م و زولمیان لی بکات وَلَكِنْ به‌لام

كَانُوا أَنْفُسَهُمْ خُيَان- يَظْلِمُونَ زولم و سته‌میان ده‌کرد - له‌خویان (٤٠) مَثَلُ نمونه‌ی الَّذِينَ ئه‌وانه‌ی اخَذُوا (بو خویان) داناوه

مِنْ دُونِ جگه له اللهِ خودا أَوْلِيَاءَ چه‌ند دۆست و پشتیوانیک کَمَثَلِ وه‌ک نمونه‌ی الْعَنْكَبُوتِ جالجانۆکه‌یه اخَذَتْ -

يَبْتَئِسُ مَالِيکي - بۆخۆ دانا‌بیت (سازکرد‌بیت) وَإِنَّ و به‌دنیا‌یی أَوْهَنَ خاوترین و لاوا‌زترین الْبُيُوتِ ماله‌کان لَبِيتُ هه‌ر مالی

الْعَنْكَبُوتُ ٭ جالجانۆکه‌یه لَو ئه‌گه‌ر كَانُوا يَعْلَمُونَ ئه‌وان بیا‌ن‌زانی‌با (٤١) إِنَّ (به‌راستی) اللهُ خودا

يَعْلَمُ ده‌زان‌بیت (زان‌بیتی ته‌واو ده‌رباره‌ی) مَا هه‌رحی يَدْعُونَ بانگی ده‌که‌ن و ده‌یپه‌رستن مِنْ دُونِهِ جگه له خودا مِنْ (هه‌ر)

شَيْءٍ شتیک بیت وَهُوَ و هه‌رخوی الْعَزِيزُ ده‌سه‌لات‌داری الْحَكِيمُ خاوه‌ن ئه‌وه‌یپه‌ری حیکمه‌ته (٤٢) وَتِلْكَ و ئه‌و الْأَمْثَالُ نمو‌ناه

نَضْرِبُهَا داده‌ری‌ژین و دینی‌نه‌وه لِلنَّاسِ ٭ بۆ خه‌لک وَمَا يَعْقِلُهَا و تیی ناگات و ییی ناگا إِلَّا جگه‌له الْعَالَمُونَ زانا‌کان (٤٤)

اتل بخوینی‌نه‌وه مَا ئه‌وه‌ی أَوْحِيَ سروش‌کراوه إِلَيْكَ ٭ بۆت مِنْ له الْكِتَابِ کیتابه‌که (قورئان)

وَأَقِمِ و راست و دروست (رێک و پێک) بکه الصَّلَاةَ ٭ نوێژ إِنَّ (به‌راستی) الصَّلَاةَ نوێژ تَتَى قه‌ده‌غه‌کاری ده‌کات عَنِ له

الْفَحْشَاءِ گه‌وره‌تا‌وانه‌کان وَالْمُنْكَرِ ٭ و کاری ناشیاو وَلَذِكْرُ و به‌راستی یادی اللهِ خودا أَكْبَرُ ٭ گه‌وره‌تره (له هه‌مووی) وَاللهُ و خوداش

يَعْلَمُ ده‌زان‌بیت مَا چی تَصْنَعُونَ ده‌که‌ن (به‌دروستی) (٤٥) وَلَا تُجَادِلُوا ده‌مه‌قاله مه‌که‌ن له‌گه‌ل

أَهْلَ الْكِتَابِ خاوه‌نی کیتابه ئاسمانیه‌کان إِلَّا مه‌گه‌ر بِآيَاتِي هِي به‌وه‌ی که أَحْسَنُ چاک‌ترینه ، إِلَّا جگه له الَّذِينَ ئه‌وانه‌ی

ظَلَمُوا سته‌میان‌کردوه مِنْهُمْ ٭ له‌واندا ، وَقُولُوا و بڵین آمَنَّا ٭ پروامان هیناوه بِالَّذِي به‌وه‌ی أُنْزِلَ دابه‌زی‌نراوه إِلَيْنَا بۆمان

وَأُنزِلَ و دابه زیتراوه **إِلَيْكُمْ** بۆتان **وَالْهِنَا** و خودامان **وَالْهَكْمُ** و خوداتان **وَاحِدٌ** یه که **وَنَحْنُ** و ئیمه **لَهُ** ههر بۆ تهو

مُسْلِمُونَ ملکه چ و ته سلیمین (٤٦) **وَكَذَلِكَ** ههرئاواش **أَنْزَلْنَا** دامانبه زاند **إِلَيْكَ** بۆت **الْكِتَابِ** کیتاب (قورئان)

فَالَّذِينَ جا ئهوانه ی **آتَيْنَاهُمْ** - **الْكِتَابَ** کیتابمان - پتداون **يُؤْمِنُونَ** بروادین **بِهِ** پی **وَمِنْ هَؤُلَاءِ** و لهوانهش ههیه **مَنْ** تهوه ی

يُؤْمِنُ برواد دئی **بِهِ** پی **وَمَا يَجْحَدُ** و نکۆلی و ئینکاری - **بِآيَاتِنَا** له ئایه ته کانمان - ناکات **إِلَّا** جگه له **الْكَافِرُونَ** کافر و بی بروایان

(٤٧) **وَمَا كُنْتَ تَتْلُو** و تۆ نه تده خوینده وه **مِنْ** له **قَبْلِهِ** پیش تهو (قورئانه) **ه** **مِنْ** (هیچ) **كِتَابٍ** کیتابیك

وَلَا تَخْطُهُ و نهشت دهنوسی **بِإِمِينِكَ** به دستی راستت **إِذَا** که و ابوايه **لَارْتَابَ** به دلنیایی -

الْمُتَبَطِّلُونَ نه فام ودهم به تالان - ئه که وتنه دودلی و گومان (٤٨) **بَلْ** به لکو **هُوَ** تهو **آيَاتُ** چهنده ها نیشانه و ئایه تی

يَبَيِّنَاتٌ دیار و ئاشکران **فِي** له ناو **صُدُورِ** سینگی **الَّذِينَ** تهوانه ی **أُوتُوا** پتیا ندراره و بههرمه ندبوون له **الْعِلْمِ** زانست

وَمَا يَجْحَدُ و نکۆلی و ئینکاری - **بِآيَاتِنَا** له ئایه ته کانمان - ناکات **إِلَّا** (کهس) جگه له **الظَّالِمُونَ** سته مکاران (٤٩)

وَقَالُوا ههر وه ها گو تیان **لَوْلَا أُنزِلَ** بۆ دانه به زیتراوه **عَلَيْهِ** بۆ سه ری **آيَاتُ** چهنده ها به لگه و نیشانه ی گه وره (موعجزات) **مِّنْ** له

رَبِّهِ پهروه ردگاریه وه **قُلْ** بلی **إِنَّمَا** - **الْآيَاتُ** به لگه و ئایه ت و موعجزات - ههر ته نها **عِنْدَ** لای **اللَّهِ** خودایه **وَإِنَّمَا** و-

أَنَا منیش - ههر ته نها **نَذِيرٌ** ئاگه دارکار و ترسینه ریکی **مُبِينٌ** رۆنکه ره وه ی دیار و ئاشکران (٥١) **قُلْ** بلی **كَفَى** -

بِاللَّهِ ههر خودا - به سه سه **يَبَيِّنِي** نیوان من **وَيُنِيرُ** و نیوان ئیوه **شَهِيدًا** شایه تی تهواو (بیّت) **يَعْلَمُ** ده زانی (زانینیکی تهواو) و ئاگداره به

مَا ههر چی ههیه **فِي** له ناو **السَّمَاوَاتِ** ئاسمانه کان **وَالْأَرْضِ** و زهوی ، **وَالَّذِينَ** و تهوانه ی **آمَنُوا** بروایان هیناوه **بِالْبَاطِلِ** به پروبوچ

وَكَفَرُوا و بروایان نه هیناوه و کافر بوون **بِاللَّهِ** به خودا **أُولَئِكَ هُمُ** تهوه ههر تهوانه ن **الْخَاسِرُونَ** خه ساره تمه ندان و زیانبارانی تهواو

(٥٢) **وَيَسْتَعِجِلُونَكَ** و په له ت لیده که ن **بِالْعَذَابِ** بۆ (هینانی سزای) عه زاب و ئه شکه نجه **وَلَوْلَا** و ئه گهر - **أَجَلٌ** کات و واده یه کی

مُسْمًى ناونراو - نه بوايه **جَاءَهُمْ** ههر بۆيان دههات **الْعَذَابُ** عه زاب و ئهشكه نجه **وَلِيَأْتِيَهُمْ** و به دُنْيَايِ ههر بۆيان دِيَت **بَعْتَهُ** له پريكا

وَهُمْ و ئهوان **لَا يَشْعُرُونَ** ههستيش ناكهن **(٥٣)** **يَسْتَعْجِلُونَكَ** په لهت لنده كهن **بِالْعَذَابِ** به عه زاب و ئهشكه نجه (هينان)

وَأَنَّ (له گه ل ئه وهى) به دُنْيَايِ **جَهَنَّمَ** دۆزه خ **لَمُحِيطَةٌ** ههرده وریداوه **بِالْكَافِرِينَ** به كافره كان (بى بروا و يه ك خودا نه په رستان) **(٥٤)**

يَوْمَ رَوَّيْ يَغْشَاهُمْ - الْعَذَابُ عه زاب - داينده پوښى **مِنْ** له **فَوْقِهِمْ** سهريان هه **وَمِنْ** و له **تَحْتِ** ژير **أَرْجُلِهِمْ** پييه كانيان

وَيَقُولُ و ده لى **ذُوقُوا** بجيزن **مَا** ئه وهى **كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ** ده تانكرد **(٥٥)** **يَا** ئه ي **عِبَادِي** بهنده كانم **الَّذِينَ** ئه وان هى

آمَنُوا برواتان هيناهه **إِنَّ** دُنْيَايِ **أَرْضِي** زهوى من **وَأَسِيعَةُ** فره وانه **فِي أَيَّامِي** جا ههر ته نهامن **فَاعْبُدُونِ** بپه رستن **(٥٦)**

كُلُّ هه موو **نَفْسٍ** نه فسكى **ذَائِقَةُ** چيزه رى **الْمَوْتِ** مردنه **ثُمَّ** پاشان **إِلَيْنَا** ههر بۆلاى ئيمه **تَرْجَعُونَ** ده گيردرينه وهه **(٥٧)**

وَالَّذِينَ و ئه وان هى **آمَنُوا** بروايان هيناهه **وَعَمِلُوا** و كرده ويانه **الصَّالِحَاتِ** چا كه كان **لِنُبَيِّنَهُمْ** به دُنْيَايِ - **مِنْ** له

الْجَنَّةِ به هه شتدا - دايان ده نيينه ناو **غُرَفًا** ژورانىك **تَجْرِي** تيده په رى **مِنْ** له **تَحْتِهَا** ژيرياندا **الْأَنْهَارُ** روباره كان **خَالِدِينَ** هه تا هه تاين

فِيهَا^ج تاييدا ، **نِعَمَ** (ئاي) چهند خوښ و چا كه **أَجْرُ** پاداشتى **الْعَامِلِينَ** ئيشكه ران **(٥٨)** **الَّذِينَ** ئه وان هى **صَبَرُوا** ئارامگرييون

وَعَلَى (هه ر) به **رَبِّهِمْ** په روه ردگاريان **يَتَوَكَّلُونَ** متمنيان ده كرد و پشتيان ده به ست **(٥٩)** **وَكَايْنِ** وه زوريك **مِنْ** له **دَابَّةٍ** په وهنده ي

لَا تَحْمِلُ - **رِزْقَهَا** رزق و رۆزى خوى - نه داوه به كوولى وهه ئناگريت ، **اللَّهُ** هه رخودا **يَرْزُقُهَا** بژيوى پييده دات **وَأَيَّاكُمْ^ج** له گه ل ئيه وهش

وَهُوَ و هه ر ئه وه **السَّمِيعُ** ته واو بيسه رى **الْعَلِيمُ** ته واو زانا **(٦٠)** **وَلَيْنِ** و ئه گه ر **سَأَلْتَهُمْ** (پرسيا رياريان لي بكه ي) **مَنْ** كى

خَلَقَ دروستي كرده **السَّمَاوَاتِ** ئاسمانه كان **وَالْأَرْضِ** و زهوى **وَسَخَّرَ** و ملكه چ و رامى كرده **الشَّمْسِ** رۆژ **وَالْقَمَرِ** و مانگ؟

لَيَقُولَنَّ به دُنْيَايِ هه رده لئين **اللَّهُ** خودا **فَأَنَّى** جا چۆن **يُؤْفِكُونَ** له حق دورد هه خرينه وهه! **(٦١)** **اللَّهُ** خودا **يَبْسُطُ** بلاوده كاته وهه

الرِّزْقَ رزق و رۆزى **لِنَ** بۆ ئه وهى **يَشَاءُ** بيه ويت **مِنْ** له **عِبَادِهِ** بهنده كانى **وَيَقْدِرُ** و بپدار (كه مى) ده كات **لَهُ^ج** بۆى **إِنَّ** به دُنْيَايِ

اللَّهُ خُودَا بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ٦٢ وَلَئِنْ وَتَغَر سَأَلْتَهُمْ (پرسایاریان لیبکهی) مَنْ كِی

نَزَلَ دایبه زاندووه مِنْ لَه السَّمَاءِ ناسمانهوه مَاءٌ نَائِیْک فَاَحْیَا ٦٣ تَهوسا زیندووی کردهوه بِهِ یَیْی الْأَرْضِ زهوی مِنْ لَه بَعْدِ دَوای

مَوْتَهَا مَرْدَنی؟ لَیْقُولَنَّ بَه دَلْنیایِ هَرده لَئِنْ اللَّهُ خُودَا ، قُلْ بَلَى الْحَمْدُ هَهُموو سوپاس وتهوای ستایشه لِلَّهِ هَهُر بَقْ خُودَا ، بَلْ بَه لَام

أَكْثَرُهُمْ زُورِبَه یان لَا یَعْقِلُونَ تَیْنَاگَهَن وَ پَیْنَاگَهَن (٦٣) وَمَا وَه- هَئِذِهِ ٦٤ الْحَیَاةُ ٦٥ ثِیَانِی الدُّنْیَا دُونِیَا- چ نِیهِ إِلَّا جَگَه لَه

لَهُوَ رَابُورْدَنِیْک وَلَعَبٌ ٦٦ وَ یَارِیْکَرْدَنِیْک وَإِنَّ وَ بَیْگُومَان الدَّارَ مَالِی الْآخِرَةَ دَوایِ (ثِیَانِی دَوایِ) لَهِی هَهُر تَهوه

الْحِیَوَانُ ٦٧ ثِیْن وَ ثِیَانِی تَهَوَاو لَوْ تَه گَهَر کَانُوا یَعْلَمُونَ (بِیَانْزَانِیْبَا) (٦٤) فَاِذَا جَا کَاتِی رَکِبُوا سَوَارِبُورَنَه فِی نَاو

الْفُلْکِ کَه شَتِی (دَه رِیَاپی) دَعُوا هَاواریان کرده اللَّهُ خُودَا مُخْلِصِیْنَ بَه پَاکِی وَ دَلْسُوزِی لَهُ هَهُر بَقْ تَهو الدِّیْنِ (بُوو) مَلْکَه چِی یان

فَلَمَّا جَا کَاتِی نَجَّاهُمْ دَه رِیَازی کَرْدَن إِلَى بَقِ الْبَرِّ زهوی وَشْکَانِی إِذَا هَهُر تَهوه نَدَه (بِیْنِیْت) هُم تَهَوَان یُشْرِکُونَ هَاوَهْل وَ شَهْرِیْک دَا دَه نَیْن

(٦٥) لَیْکُفِّرُوا بَا (تَا) سَوِپَا سَگُوزَار نَه بَن وَ کُوفَر بَکَهَن بِمَا بَه هَه رِجِی آتَیْنَاهُمْ پَیْمَانْدَاوَن وَلَیْتَمَتَّعُوا ٦٦ وَ بَا خُوشْگُوزَه رَانِی وَ رَابُورْدَن بَکَهَن

فَسَوْفَ بَه دَلْنِیَاپی دَوَاتَر یَعْلَمُونَ دَه زَانَن (٦٦) أَوَّلَمَ ثَا یَا نَه یُرُوا یان (بِیْنِیوه) أَنَا کَه تَیْمَه جَعَلْنَا دَامَانَاوَه

حَرَمًا شَوِیْنِیْکِ قَه دَه غَه کَرَاوِی آمِنًا هَیْمَن وَ نَارَام وَ یَخْطَفُ وَ النَّاسُ خَه تَکِیْش- دَه فَرِیْنْدَرِیْن مِنْ لَه حَوْلَهُمْ دَه وُورُبَه رِیَان

أَفَبِلَا بَاطِلٍ ثَا یَا بَه پَرُوپُوجِی یُؤْمِنُونَ بَرُودِیْن وَ نِیْعَمَه وَ بَه نِیْعَمَه ت وَ بَه هَر مَه نَکَرْدَنَه کَانِی اللَّهُ خُودَا ش یُکْفِرُونَ کُوفَر وَ نَا شُوکَرِی دَه کَهَن

(٦٧) وَمَنْ وَ کِی أَظْلَمُ سَتَه مَکَارْتَرَه مِنْ لَه وَه ی اقْتَرَى - عَلَی بَه دَه م اللَّهُ خُودَا وَه کَذِبًا دَرُویَه کِی- هَه تَبَه سَتَبِی أَوْ یان

کَذَبَ بَه دَرُوی دَانَا بَیْت وَ بَاوَه رِی نَه کَرْدَبِیْت بِالْحَقِّ بَه حَق وَ رَاسْتِی لَمَّا کَاتِی کَه جَاءَهُ بَوِی هَا تَبِیْت؟! أَلِیْسَ ثَا یَا- فِی لَه نَاو

جَهَنَّمَ دُوزَه خ مَثْوِی شَوِیْن وَ جِیْگَا- نِیْیَه لِّلْکَافِرِیْنَ بَقْ کَا فَرَان؟ (٦٨) وَالَّذِیْنَ وَ تَهَوَانَه ی جَاهِدُوا هَهُوْل وَ کُوشْش وَ جِیْهَادِیَان کَرْدَه

فَیْنَا لَه پَیْنَاو تَیْمَه لَنَهْدِیْنَهُمْ بَه دَلْنِیَاپی هَهُر رَیْئِیْمُونِیَا نَدَه کَه یَن وَ دَه یَا نَبَه یَن بَه رَهو سُبُلًا رِیْگَا کَا نَمَان وَإِنَّ وَ - اللَّهُ خُودَا- بَیْگُومَان

